

Recordant un 1 de desembre... LA XIQUETA DE LES COVES

ROSITA DENIA

PREÀMBUL

Amb una vesprada fosca i desagraïda de darrers de novembre de 1947, que més convidava estar arri-madet a la vora d'una bona fogata que a navegar, per lo fredosa i plo-viscosa, la gent amb "bandera desplegada" i sense reparar amb la baixa temperatura, se'n pujà a Les Coves de Vinromà valent-se dels mitjans de locomoció que cadascun pot agafar, per assistir als tant pon-

derats miracles que ha de fer la Mare de Déu per mediació d'una xiqueta, precisament el dia 1 de desembre.

Davant aquest cas tan extraordinari, que prou temps abans de la data senyalada ja es parlava d'aquests miracles per tot arreu, traspasant els límits de la província, motivà el desplaçament de més d'una milionada de persones, resultant imponent tan gran aglomera-

ció, per la qual cosa ho comentem amb la tertúlia del cafè i composo aquests versos que els celebrem mentre apurem les tasses.

AMUNT HAN PEGAT

*Si vols vore coses noves,
que causen admiració,
vés el dilluns a Les Coves
que anirà gent "a muntó".
Si no t'ho creus vés a vorcu-ho
i allí apreciaràs el fet
i sabràs si hi ha que creure
o somriure un poquet.
Hi ha molta gent que no creu
que una simple xiqueta
parle amb la Mare de Déu
allí dins d'una coveta.
Li diu que els malats perduts
que vagen i curaran,
coixos, baldats, geperuts,
i demés mals que aniran.
Qui vulga vore les proves
d'estes cures sense preu
que se'n pugue a Les Coves
amb carro, camió o a peu.
(Divendres, 28 de novembre)*

PER AVALL FALTE GENT

*Els miracles anunciats
s'han tornat palla de faves,
quants han pujat confiats
han fet maleta debades.
Puix no s'ha produït res
que causara sensació,
el que manco i el que més
s'han portat la decepció.
El miracle veritat
és que tots no s'hagen mort
quants allà dalt han pujat,
això és una gran sort.
Puix els patiments passats
per anar-se'n tanta gent*

*arribant "tard i banyats"
per estar sempre plovent,
i el fred que picava fort,
fou gran sort, torne a dir,
no anàrem a l'altre món
després de tant de patir.
(Dijarts, 2 de desembre 1947)*

COMENTARI

*És una cosa molt gran
aquest cas ací ocorrit,
que bé a les clares s'ha vist
la gent que queda ignorant
que és llastimós i trist.
Puix tots els homes "cabals"
tenien ja per sabut
que no hauria geperut,
coixo, baldat i altres mals,
que igual no haguera vingut.
I això que el Clero, asombrat,
per tan gran expectació
tingué molta precaució
i negà l'Arquebisbat
miracle i aparició.
I malgrat estar negada
l'aprobació episcopal,
se n'ha pujat allà dalt
gent, més d'una millonà
no fent cas del Clero alt.
Era millor confiar
en la Divina Providència
que al pacient dona creença
i molt temps per meditar
fent deguda reverència.
No com aquesta aventura
que ací ara ha ocorrit
i només s'ha conseguit
una ben trista amargura
en tot el que amb ella s'ha vist.
(Castelló, 2 desembre 1947)*

V.F. Blasco

1 de diciembre de 1947. Se cumplen 48 años del famoso día del "milagro". No apareció Nada. En la imagen, Rosita Denia con dos amigas de Almazora delante de la cueva de la Campana, en dicho día.